

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XV. Exponuntur breviter quatuor modi, in quibus, secundùm
diversas sententias, quid sit mystica Theologia declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

CAP V T XV.

Exponuntur breviter quatuor modi, in quibus, secundum diversas sententias, quid sit mystica Theologia declaratur.

PRIMUS est Mysticorum Theologorum, qui mysticam Theologiam in affectus unione Confundat DEO immediata constituant, de quo tendit supra ex D. Bonaventura, ex Henrico de Palma, & Antonio

Spilim. Secundus modus eorum, qui ponunt mysticam Theologiam in caliginosa illa ac sublimi fovea DEI contemplatione, caulata ex unione experimentalis animae cum DEO. Nam ut supra diximus, duplex est caligo illa divina: una qua unitatem illam frutivam animae cum DEO antecedens, hanc altera qua divinam illam unionem & amplexum consequitur, secundum quod D. Dionysius dicit terc. lib. 1. de mystica Theolog. quod unio ita est effectus, ut vera cognitionis. De hac etiam laius diximus in Cap. precedentem.

Tertius modus, qui forsan haud molitus diffinis præcedens: Docet, mysticam Theologiam esse DEI filia psum & manifestacionem, quo DEUS objectivè & immediate, obscurè tamen, intellectui purgatissimo unitur media specie creatura, & voluntati realiter & objective, non aliter ac in gloria in ratione summi boni conjungitur, utius superiori Cap. diximus.

Quarto modo exponit potest mystica hæc Theologia, si dicamus, quod in illa caligine, medio sapientiae dono, anima vel ex vehementia lucis seu contemplationis, vel aliquid ex amoris violentia in illud immensum ac caliginosum Divinitatis pelagus, intimo amoris nexo DEO unita, unione in qua à charitatis habitu proveniente, secundum quam qui DEUM diligunt, in eo manet & DEUS in eo, non tamen unione immediata & fructiva rapiatur. Sed tres priores dicendi modi magis ad veritatem accedunt.

CAP V T XVI.

De modo perveniendi ad mystica Theologia contemplationem.

MIRA sunt planè, quæ de mystica Theologia contemplatione haecenus elucidavimus; restat jam, ut viam & modum ad tam insigne cum DEO conjunctionem & altissimum perfectionem perveniendi breviter ostendamus. In qua re aliorum potius Doctorum decrevit ferre sententias, quæ stabilire propriam.

Sanctus Bonaventura in Tractat. de mystica via Theol. aspirationum, quas actus analogicos ipse dicit, exercitio ita animam ad DEI mysticam unionem erigi docet, ut illud ceteris omnibus exercit. Munitus anteponat; quare illud miris laudibus celebratur. Habet enim hoc Angelicum exercitium mentem egregiam stimulandi vim, & divinam amittit spiritus humanum urendi, ut hoc unum altarum virorum studio coniunctum, ad mystica Theologiae perfectionem & puritatem facile perducatur. & Iusti Doctores tradiderunt: quæ quia potius ad Marianam mysticam Theologiam, prout comprehendit universalionem nostræ voluntatis cum DEO, quæam scilicet contemplationem, prout in actu intellectus mystici

Theo

Opus

Vid. Jo. an. à Jesu
Maria
cap. 4.
myst.
Theol.
Philip. à SS. Trin.
disc. pro
œcum. a. 5
fue Theol.
myst.
Balthas.
& Jo-
seph à
Jesu Ma-
ria supra
citicatos.

Jam autem ex dictis patere potest decisio illius tam controversiarum questionis, de qua etiam superius diximus. An contingat voluntatem progrederi ultra intellectus cognitionem. Contingit quippe nam licet praeterea actus intellectus, voluntas ramen intellectum gustu & experientia transibit, & subtili sapore maius quiddam percipit, quam dicitur intellectus. Unde D. Thomas sapienter docuit 1. 2. quæst. 27. art. 2. ad 2. voluntatem magis posse DEUM amare, quam intellectus cognoscere. Quare in illo gradu intentionis, in quo voluntas praecellit intellectum, DEO unitur, ac illum degustat in altiori gradu, ad quem intellectus non potest assurgere, sed potius ad intellectum ex prægustata unione cum DEO voluntatis perfectior ac magis sapida de DEO notitia derivatur. Quod exemplo hoc explanari solet.

Evenire quippe solet, ut conditi cibi nidore sensu percepto, quis judicet sapidum esse cibum, ac proinde acceptum avidius edat, ubi plerumque majorem quam cogitaverat saporem & appetitus irritamentum offendit. Unde saporis experimento convictus intellectus, proprioretate perfectiore illius cibi notitiam parit. Ecce cognitionis ordo. Gustus enim præcedit cibi illius notitiam perfectiore, sicut imperfectam, quæ ante ejus degustationem præcesserat, subsequatur. In hunc ergo fermè modum intellectus in caligine existens, divino etiam lumine perfusus, DEI incomprehensibilitatem, majestatem, Divinitatemque cognoscit, ac quodammodo ejus suavitatem odoratur. Sed haec cognitio fermè speculative vocatur. At cum voluntas DEO adhæret, ac mystico contactu, gustu percipit, attingit, & amplifica ut, tunc ex illa experimentali notitia voluntatis per amoris unitivam amplexum habita, perfectior ac clarior affulget intellectui, qui inferius remanserat, DEI cognitio, multò certior ac nobilior, quam per alias doctri-
nas universas.